

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **Ing. M. Š.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 6. 2019, čj. 10.01-000497/19-002, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 4. 2020, čj. 5 A 92/2019-38,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví označeného usnesení Městského soudu v Praze, kterým městský soud zastavil řízení o žalobě proti shora uvedenému rozhodnutí žalované pro nezaplacení soudního poplatku. Poté, co byl vyzván k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost a předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, požádal stěžovatel o osvobození od soudního poplatku a podal návrh na ustanovení zástupce. Nejvyšší správní soud jeho žádosti zamítl usnesením ze dne 10. 6. 2020, čj. 8 As 39/2020-18.

[2] S podáním kasační stížnosti je spojen vznik poplatkové povinnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“)]. Dle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5 000 Kč.

[3] Výše označeným usnesením ze dne 10. 6. 2020 proto Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku a doložení plné moci zástupce ve lhůtě 15 dnů. Zároveň jej poučil o tom, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastaví, resp. v případě

nedoložení plné moci kasační stížnost odmítne. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 17. 6. 2020. Poslední den patnáctidenní lhůty proto připadl na čtvrtek 2. 7. 2020.

[4] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s § 120 s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Tímto zvláštním zákonem je v nyní posuzované věci zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, který v § 9 odst. 1 stanoví, že: „[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží.“

[5] Dne 1. 7. 2020 Nejvyšší správní soud obdržel podání stěžovatele, ve kterém tvrdí, že byl v minulosti osvobozen Exekutorským úřadem Přerov od placení soudního poplatku za dovolání, z čehož vyplývá, že nemá dostatek prostředků na zaplacení soudního poplatku ani nyní. Tuto skutečnost podle stěžovatele Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 10. 6. 2020 nijak nezminil.

[6] Nejvyšší správní soud se s ohledem na výše uvedené zabýval otázkou, zda se v případě shora zmíněného podání z hlediska obsahu nemůže jednat o opakovanou žádost o osvobození od soudního poplatku, o níž by měl znovu rozhodnout v rámci samostatného usnesení. Podle ustálené judikatury jsou soudy povinny rozhodnout o opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků či o návrzích na ustanovení zástupce v rámci jednoho řízení pouze tehdy, obsahuje-li žádost či návrh nové, dříve neuplatněné skutečnosti, svědčící např. o změně poměrů účastníka (viz např. rozsudky ze dne 17. 6. 2008, čj. 4 Ans 5/2008-65, nebo ze dne 16. 12. 2015, čj. 8 As 145/2015-12). Tento závěr byl potvrzen také judikaturou Ústavního soudu (srov. nález sp. zn. I. ÚS 1439/09 ze dne 20. 1. 2010). Stěžovatel totožný důvod pro osvobození, tedy tvrzené (avšak nijak nedoložené) osvobození od soudního poplatku exekucním úřadem, uváděl již ve své původní žádosti, jak Nejvyšší správní soud ostatně rekapituloval v odst. [3] usnesení ze dne 10. 6. 2020. Stěžovatel má pravdu, že se Nejvyšší správní soud touto skutečností v daném usnesení blíže nezabýval, avšak činil tak z důvodu, že žádost stěžovatele zamítl pro zjevnou neúspěšnost kasační stížnosti ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. V takovém případě se již Nejvyšší správní soud majetkovými poměry žadatele blíže nezabývá. S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud o opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků nerozhodoval, jelikož v ní stěžovatel neuvedl žádnou novou skutečnost.

[7] Nejvyšší správní soud v této souvislosti zdůrazňuje, že podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vznikla stěžovateli povinnost zaplatit soudní poplatek společně s podáním kasační stížnosti. Lhůta k zaplacení soudního poplatku stanovená usnesením ze dne 10. 6. 2020 byla tedy pouze lhůtou dodatečnou (náhradní), neboť poplatek za kasační stížnost byl splatný již okamžikem jejího podání.

[8] Stěžovatel v uvedené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, ani nedoložil plnou moc udělenou zástupci, a to i přesto, že byl o negativních důsledcích řádně poučen. Nebyla tedy splněna základní podmínka k tomu, aby mohlo řízení o kasační stížnosti proběhnout.

pokračování

Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[9] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to absenci zastoupení advokátem, přestože k tomu byl usnesením rovněž vyzván, nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před odmítnutím návrhu (srov. např. usnesení zdejšího soudu ze dne 3. 8. 2016, čj. 2 Afs 111/2016-29, ze dne 19. 10. 2016, čj. 3 As 207/2016-35, ze dne 22. 3. 2017, čj. 3 As 240/2016-70 či ze dne 22. 3. 2018, čj. 8 As 227/2017-35).

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 15. července 2020

Milan Podhrázký
předseda senátu